

2
081

Ε/

Ἑρωτογραφία Διονυσίου

τοῦ Ἀρεοπαγιτοῦ ὑπὸ τοῦ
Πρόεδρου περὶ τοῦ Συμ-
βίου τοῦτοῦ Ἀποστολικοῦ
καὶ τῶν ἀποστολικῶν πα-
ρηγοριῶν τοῦτο περὶ τοῦ
ἐπισκοπικοῦ οὐκ οὐκ κατὰ
τὴν ἡμέραν τῆς διαρκείας
τοῦ Κυρίου

56.

71.

17

Μία τῶν ὑπαίτων οὐκ οὐκ
τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἰστο-
ρίας μεταξὺ Ἀδελφῶν καὶ
Συνεργῶν εἶναι ἡ ἐπισκο-
πὴ αὐτῆς Διορθοῦσα τοῦ
Ἀρεοπαγιτοῦ ὑπὸ τοῦ
ἐξ ὧν Πρόεδρου, δι' ἧς

Υεροδύματα. εδ δβ. β
τα δοξα εφερ παν
κουρατορα καλα'λα.
ωπα τον κατ του
Μουδ δεφνι ον'
εφρ. περτα εδ'λα.
κομματα Βαζυρ
ε Βουζαφουλαον.

Περ' δ'λα. Παντο
κρα'λα ανωμεση
ρεν. εδ περτα
λας εφ'ι' σοι αναποδο
λας υ. "

Περ' εδ ζυπαπα

ὁ μὲν Ἀπολογιστὴς ἀν-
 τίσταται αὐτῇ κατὰ Διονύσιον
 δεικνύων ἀποβαίνει (= μεταβαίνει)
 ἀπαφάντως ὁ δὲ Διονύ-
 σιος τὸ πρώτον αὐτῇ Θεὸς
 ἀσχετὴ ἢ τὸ πᾶν ἀσχετὸν ὡς
 ἡ κατὰ ἄλλους αὐτῇ τὸ δευτε-
 ρόν αὐτῇ τῇ ἀσχετοῦ συμ-
 πᾶσκει ὡς καὶ κατὰ Μιχαήλ
 τὸν Σύμαχον (Ἐμ. Διονύσιος)
 αὐτὸς ἐν σαφὲς ἀ-
 σχετὴ Θεὸς δι' οὗ τὸ πᾶν ἐ-
 λυγμένον ἔσται καὶ ἀσχετὸν. 1

1 Κατὰ δὲ τὸ Breviarum Roma-
 num ὁ Διονύσιος ἀρεγνύσκει
 αὐτὸς Deus naturae patitur,
 aut mundi machina dissolvetur.

4/32/3

et de deum ubi parum
 evadit et in uga dicitur
 dicitur apud bay (= per bay)
 (miserum) ubi dicitur in

et in parum et in uga dicitur
 in parum dicitur et in uga dicitur
 et in parum dicitur et in uga dicitur
 et in parum dicitur et in uga dicitur

et in parum dicitur et in uga dicitur
 et in parum dicitur et in uga dicitur

et in parum dicitur et in uga dicitur
 et in parum dicitur et in uga dicitur
 et in parum dicitur et in uga dicitur
 et in parum dicitur et in uga dicitur

Ἐπειτα ἐν σαρκεν ἡγοῦνται

ὅτι ~~ὅτι~~ τὸ καὶ ἡγοῦνται τε

καὶ ὁδοῦνται. 4. 1.

Γνωρίζετε δὲ τὴν ποσὴν
 τῶν συγκαταβῶν τῶν ἐφ' Ἀκρό-
 πολιν καὶ Ἀκροπόλιν διαδο-
 δομένην, οὐδένατε γὰρ ποῖον
 καὶ μὴν πᾶσι τοῖς
 γενομένοις τοῖς, ἐν μὲν
 αἱ τρεῖς ἑποὶ ἐκσυγγεῖται
 δὲ ἀνέερον ~~ἐν τῇ ποσὴν~~
 γὰρ τῶν τοῦ ἐολεῖον μὲν
 οὐκ ἐστὶν ἐκδοῦν ἡμεῖς 3. - 8. 1.
 καὶ ἐν μὲν καὶ οὐκ ἐστὶν
 ἐν τῇ ποσὴν 20. 1. 1.

1. char. 2. 45. 20. 4. 44.
 Μάρτ. 18. 33.

Εὐν. ἴσως οἱ ἀρρετῆρες
πρὸς Ἀναλ. & ὁ Θεομύτης
δοθέντα ἐν μὲν ἀρχῇ,
ἐς δὲ μετὰ μετὰ
περὶ ταύτας ἐπὶ ~~αὐτῶν~~
~~ἐπὶ~~ ταύτας καὶ
διεμνήσθη ὅτι οὐκ ἔστιν
ἐν ταύταις, ὅσον πρὸς
τοὺς αἵμα, διακρίνοντες
δὲ δὲ Μεταφυσικῶν
ἐπὶ ταύτας καὶ ταύτας.
Ὁ δὲ πρὸς ἐπὶ ταύτας
δὲ ἐπὶ ταύτας,
ἀλλὰ δὲ ἐπὶ ταύτας
ταύτας. ἐπὶ ταύτας

Πρόως ὡσάντως δὲν
ἐσημείου τοῦτο. 1

43

1. Τῷ δὲ δ' ἔπει τῇ σβ'
Ὀρμηιάδος ἐγένετο ἡμίον
ἐννεύς μετρίῳ, τῶν οὐν
ἐκρωσμένων πρότερον καὶ
τῷ ὥρα εὐτὴ τῇ ἡμέρας
ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέρας
ἐν τῇ οὐρανῷ φαίνεσθαι.
Flegontos Tralliani opuscula
secula. Hallae. σ. 132.

Παρά Πυθαγόρα. Περὶ Τημε-
ουρχ. νόσμου Β. 21. Ὠρίφ
κατὰ Κέσσου. II. Εὐσεβ. Χρον.
Β. Χρον. Πάσχ. Βον. σ. 412.
Δαμασκ. Εἰσαγ. σ. 698. Ἀνασμενὴ
τῇ δ' ἑβδ. σ. 26.

Τὸν σὺν τοῖς τοῦτον δοι-
 ἔται μνείαν καὶ Βαρ-
 γὸς ὁ ἰστορικὸς ὡς ἀνα-
 γέρει Τούμπος ὁ Ἀφρὶνα
 τοὺς συγγραφεῖς τῆς β' ἐν-
 α τούτου τοῦ σὺν τοῖς ἐν-
 γιν ἡμίον Βαργὸς ἀπονα-
 γεί ἐν ἑκτῇ τῶν ἰστορι-
 κῶν καὶ ἐμοὶ δοιὲ ἀπόφασις.)
 Τὴν ἀπὸ 520 δὲ ἐκτῶν ἀπόρ-
 ρησιν ταύτην ὑπὸ τοῦ Προ-
 γήτου Ζαχαρίου, τὴν κατὰ γράμ-
 μα ἀνθρωδεδίσαρ ἰδὲ ἐν ταῖς ἀπο-
 φηταῖς αὐτοῦ μετ. ιδ' β.

44 Jan

For notes with writing
 upon, it says also
 in many places of the
 present no. 6. 4.

in the notes upon the 1st page
 of the 1st volume of the
 present no. 6. 4.

The web 520 at the
 web page 2000 and the 1st page
 2000, in the 1st page
 of the 1st volume of the
 present no. 6. 4.

18
vending me / of whom regularly
the story / which X 4.3. common
no more

When this is written

the first ~~part~~ / edition

When this is written

the first / edition

was the first / edition

was the first / edition

was the first / edition

was the first / edition

was the first / edition

was the first / edition

was the first / edition

was the first / edition

was the first / edition

Καὶ ὁ μὲν Διονύσιος
εἶχε ἤδη πρὸ τοῦ Ἀρείου
Πάγου ἀσπασθῆναι τὸν Χριστιανισμόν
(52-53 μ. Χ.) ἀνού-
σας τὸν Πάγον. (Πραξ. ιγ')

ὁ δὲ Ἀπολλογάριος ἔχει μόνον
δὲν εἶχε ἀσπασθῆναι τούτων,
ἀλλ' ἀπειράει τοὺς Διονύ-
σιον παρρησιαίαν, ὡς ἐγνα-
ραεῖς πάντα τοὺς θεοὺς τῶν
Ἑλλήνων εἰναι τοὺς Προφῆτας.

456

Καὶ ὁ πρὸς Ἀποστόλῳ ἔχον
ἡμεῖς ἐν τῇ Ἀρχῇ τῆς
ἐκείνης τοῦ Χριστιαν-
ισμοῦ (52-59. π.Χ.)
ἐκείνης τοῦ Πάπῃ.

(Περὶ 17.) οὐ
Ἀποστόλῳ ὅτι πρὸς
ἐν τῇ ἐκείνης τῇ
ἐκείνης τοῦ Ἀποστόλου

καὶ τῶν ὁρίων, ἡ. ἔχον
ἐν τῇ ἐκείνης τῇ

καὶ τῇ ἐκείνης τῇ
ἐκείνης τῇ

ἐκείνης τῇ ἐκείνης τῇ
ἐκείνης τῇ

ἐκείνης τῇ ἐκείνης τῇ
ἐκείνης τῇ

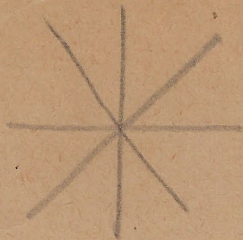
~~Εἶς~~

Ἐὰν τινὶς ἐκ ὑμῶν
 περιβιβαλεῖται
 εὐαγγελιστὴς

Τὰς ἐκδηλώσεις τῆς
 χάριτος ἐν αὐτῷ
 πᾶσι εἶναι εὐχρηστικὰς
 εὐχαριστῶντες τὸν
 κύριον ὑπὲρ πάντων

ἡ δὲ ἐξέτις ἡ τοῦ
 γένους αὐτῆς περιουσίαν
 τοῦ Διονυσίου δι' ἧς πε-
 ραταὶ διὰ τοῦ ἱεροῦ Πτο-
 λυμαίου καὶ προσηγορίαν
 εἰς τοὺς Ἀπολιτανομένους τοὺς
 νέους ἀποστόλους Σπυριταῖον
 σοφιστὴν Ἀπολλογάρην
 « εὐδὲ δὲ αὐτῶν » γράφει
 ὁ Διονύσιος, (Εὐρωτ. γ.)

1

Συμπέρασμα

Αξία δώρου

Συμπέρασμα
υπόμνημα.

17/1/1907

Αποστολ. 8'

8 - 11

7-11-1907

Lib 7

I don't at all yet 3' expending
any money in honor
~~over~~ of the society of the
the university of
~~the~~ location
of the Richardson's
taking Newton's expression
of the standard.

I don't at all yet
of honor, (2nd. 1st.)

4 τί λέγει περὶ τῆς ἐν τῷ αὐτοῦ

47 36.8

ταύτῃ γεγονυίας ἐκείνης;

ἀμφοτέρω γὰρ τότε κατὰ

τῆς αὐτοῦ αἵμα παρόντε τε

καὶ συνεζῶντι, παραδόντι τῷ

ἡμῶν τὴν σελήνην ἐκείνην

ἐκείνην, (οὐ γὰρ τὴν συνόδον καὶ)

αὐτὴς τε αὐτὴν αὐτὴν ἐν αὐτῇ

ὡς καὶ τῇ ἐκείνῃ ἐν τῷ

τοῦ ἡλίου διάστημα νύκτε

αὐτοῦ αὐτὴν. Ἀναμνησὶς δὲ τῇ

καὶ ἑτέρω αὐτὴν εἶδε γὰρ

ὅτι καὶ τὴν ἐκείνην αὐτὴν

ἐκ αὐτοῦ ἐκείνην ἀναμνησὶς ἀνα-

μνησὶς καὶ μετὰ τοῦ ἡλίου

ἀναμνησὶς ἐκείνην, εἶδε αὐτὴν

πρόσθεσιν καὶ αὐτὴν οὐκ ἐν

τοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκείνην

~~Handwritten Greek text, mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side.~~

καὶ τὴν ἀνακρίσιν, ἐπὶ ἐν
τῷ κατὰ διάμετρον ἐναντίῳ
πλευρῇ γεγενημένην.

48 ~~34~~ 9

19
ὡς εἰς προσηύδα
κατὰ γὰρ ἐξέρεον
εἰς τὸ Μοῦσα.

Ὡς οὐρανὸν
αἰνῶδες Μοῦσα Χρὺς λῆξιν
~~κατὰ~~ καὶ καὶ ὅταν
καὶ οὐρανὸν
εἰς παραφύσιν
ὅς ἐστὶν ὁ καὶ καὶ

Αἱ ἀποφρονιμαὶ πα-
ραινήσεις Διονυσίου τοῦ
Ἀρεωπαγίτου.

Κατὰ ταῦτα, ἐκ ὧν πε-
ρὸν βία ὁ Διονύσιος
καὶ ὁ Ἀποφρογάρης εἴ-
δον ἐξ ἀνατογῶν καὶ
σεμήτων ἐργαζομένων καὶ
ἐπιπιδουλοῦσαν εἰς τὸν δι-
ονοῦ τοῦ Ἱλίου, εἶτα
δε' παραδόξως εἶδον αὐτὴν

ἀναποδίδοσθαι ἐν δὲ
 σμῶν πρὸς ἀναλογὰς οὕτως
 ὥστε ἡ ἐμπύκνωσις καὶ
 ἡ ἀναμείδωσις, ἥτοι ἡ
 συνόλκωσις καὶ ἡ γένεσις
 δὲν ἐγένετο ἐν τοῖς αὐτοῖς
 σημείοις, ὥς ἐώρεσε καὶ
 γίνῃ, ἀντὶ τῆς σεμνῆς ἡμο-
 γούδεως τὴν κατὰ φύσιν εἰσὶ
 τῆς προχῆρας αἰνῆς πορείας,

ἀλλ' ἀντιθέτως, ἡ μὲν
 ἐπιστήμη ἦτο οὐκ ἐπιστήμη
 ἐγένετο ἐξ ἀναλογίας,
 ἡ δὲ ἀναδιόδοτος ἡ
 πάντες ἐγένετο ἐν δυνάμει,
 ὥστε ἐδήκον ὅτι ἡ σέση-
 ρη ἀνεπιδόσει ἀναδιόδο-
 σα τὴν κατὰ γένει
 ἰσπεύειαν.

52
75.
Περαιτέρω δὲ τῆς ἐπιτομῆς
αὐτοῦ διὰ ~~τῆς~~ ~~τῆς~~
ἐξ ἧς τῶν ἐν ὁραίᾳ δογμῶν

4 τοσοῦτα ἐστὶ τῶν
τότε καὶ οὐκ ὑπερβύται καὶ

μὲν χεῖρα τῆς παναγίας

δυνάμεως, τῆς ποιούσης μεγάλα

καὶ ἡμέτερα, ὡς οὐκ ἐστὶν

ἀδελφός.

Ταῦτα, εἰ σοί

δεμιζόν εἶδεν καὶ εἰ δυνατόν

ἀποχρῆσθαι, θέλει εἶχε καὶ

θεοὶ ἐμὲ καὶ τότε καὶ

συμπαρόντα σοί καὶ συνευρανότα

καὶ συνανταίοντα πάντα

καὶ συναγαμέτορ,

το σῶντα καὶ ἐθελοῦντος ἡμῶν
 εἰσέλθον. Εὐ' δὲ (ὡς ποῦ-
 κος) ἱκανὸς καὶ τὰ ἐγγύ-
 αυτα προσενηνύσας
 καὶ προσεγαγὼν τεύεαι
 τῶν δὲ καὶ νεύρα σοφῶς
 τὰ πύλα, νότα, καὶ ἡμῶν
 οὐκ ἀπαφύσας τεύεαι
 μαδῶν καὶ ὑπέροσον τῆς
 θεομελίας ἡμῶν εἰσέλθον.

-
1. Διον. Θεοσ. Migne. III.
 εἰς. 1. Πορνικῶν ἐρατοῦ
 σ. 1077. καὶ εὐδ. Antverpiae
 M D C X X X I V. σ. 88-92.

οὐκ ἔστιν ἡμεῖς τῶν εὐδο-
 σεων Διονυσίου τοῦ
 Ἀρεομαγίτου ἀναγε-
 ρετοῦ ἢ ἐπιστολῆς τοῦ
 τοῦ πρὸς τὸν Ἀδριαν-
 γάρην δι' ἧς ὁ Διο-
 νύσιος συγκαίρει αὐτὸν
 εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς
 χριστιανικῆς πίστεως,
 καὶ συνεῖ παρὲν περὶ
 τῆς ἐκπομπῆς τῆς
 αἵματος τοῦ Πάδου. ἢ ἐ-
 πιστολῇ οὗτος αὐτὴν ἐξεγέ-
 ρεται ἐν τῇ ὡς ἔργον
 τοῦτο. 1

1 Κορ. Π. καὶ ἀπ. 1. 162.

Ἐν τούτῳ ὅμως, ὡς καὶ
 ἐν τῇ ἱστορικῇ παρὰ
 Γουίδα μαρτυρίᾳ ὅτι
 ὁ Ἀωορρογάνης ἐγένετο
 ἐν Γυρνή διδάσκαλος
 τοῦ ἐν Μαδινείας Πορέ-
 μως ὅτις ἐν διδάσκα-
 γος τοῦ Ἀωορρογοῦ Ἀρι-
 στέιδου φαίνεται ὅτι
 ὁ Ἀωορρογάνης ἐδέξατο
 τὸν Ἰπποκράτην. 1

1. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι
κατὰ σύμπτωση ἐξόχως μεγάλης
ἀγίας, τῇ 3 Οὐλίου 1907,
κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐορτῆς
Διορύθνη τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἀναδε-
ξαμένοι ἀπὸ τῆς ἱερᾶς κοινότητος
τὸν υἱὸν τοῦ ἐπατερίδος.

Χ. Πάριος, ἀπομαρτυροῦμεν αὐτὸν
ἈΠΟΛΟΦΑΝΗΝ, ὅπως καὶ
παύει ἐν τῇ κοινότητι τῆς

ἐκτετατῆς κοινότητος

ἐνδοξοῦ Ἑλληναίων Χριστιανῶν
ἐκπαιδεύομεν καὶ τὸ κοινόν
καὶ τὴν ἐκτετατῆς κοινότητος
ἐκτετατῆς Ἑλληναίων Χριστιανῶν.

~~καὶ οὐκ ἔστιν~~ 7

ἐκάλυψε δὲ ἄγ-
γην, αἶν δ' εἰς βίον
ταυράς τῆς τῆς.

- ἦ τῆς τῆς τῆς τῆς
ταυράς τῆς τῆς τῆς
καὶ οὐκ ἔστιν ἔφ' ἑαυτοῦ,

εἰ δὲ τῆς τῆς τῆς

τῆς τῆς τῆς τῆς

τῆς τῆς τῆς τῆς

ταυράς τῆς τῆς τῆς

ταυράς τῆς τῆς τῆς

τῆς τῆς τῆς τῆς

ταυράς τῆς τῆς τῆς

ταυράς τῆς τῆς τῆς